

Dansk Fibromyalgi- Forening

København S, 13.07.2018

Til Beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen

Dansk Fibromyalgi-Forening henviser til mødet med Beskæftigelsesministeren den 12. juni 2018 om evaluering af reformen af førtidspension og fleksjob, hvor ministeren anbefalede, at de organisationer der havde yderligere kommentarer eller ændringsforslag er velkomne til at indsende disse inden den 1. august 2018.

Dansk Fibromyalgi-Forening fremsender derfor dette dokument med især 4 punkter som DFF anbefaler, skal indgå i den fortsatte evaluering af reformen af Fleksjob og Førtidspension.

Med venlig hilsen

På Dansk Fibromyalgi- Forenings vegne

Judi Olsen

Sekretariatschef

Tlf.: 2236 6340

Mail: jo@fibromyalgi.dk

Til Beskæftigelsesministeren

I forbindelse med evalueringen af fleksjob- og førtidspensionsreformen gør vi opmærksom på en ekstrem udsat målgruppe – borgere med fibromyalgi. Fibromyalgi er en invaliderende sygdom, som foruden at give en masse sundhedsmæssige udfordringer, påvirker den enkeltes arbejdsevne i sådan en grad, at de ender med at ryge ud af det ordinære arbejdsmarked. Borgere med fibromyalgi har ofte en betydelig funktionsnedsættelse, og har behov for individuelle tilrettelagte forløb. For at fastholde fibromyalgiramte på arbejdsmarkedet skal der igangsættes en tidlig indsats. Ellers vil fibromyalgiramte borgere havne i endeløse afklaringsforløb, som kan strække sig op til 10 år.

Kort om fibromyalgi

Fibromyalgi er en anerkendt fysisk sygdom, som medfører en række forskellige symptomer, hvor udbredte længerevarende smerter og hurtig udtrætning er nogle af de mest markante. Fibromyalgi skyldes forstyrrelser i centralnervesystemet, der medfører at kroppen bliver målbart mere smerte-følsom, da hjernen registrerer langt mere smerte.

1) Fastholdelsesfleksjob – en investering for fremtiden

Fibromyalgi reducerer oftest arbejdsevnen væsentligt. Og for mange opstår fibromyalgien først senere i livet, hvor den fibromyalgiramte allerede er på arbejdsmarkedet. Ordningen med et fastholdelsesfleksjob er derfor væsentlig i forhold til at fastholde den fibromyalgiramte på arbejdsmarkedet så længe som muligt.

Efter reformen af førtidspension- og fleksjob trådte i kraft 1. januar 2013, er det blevet langt vanskeligere at få et fastholdelsesfleksjob, hvilket især skyldes den lange dokumentationsproces på 12 måneder og manglende bevillinger fra kommunens side. Ud af fleksjob bevillingerne blev kun 11 % ansat i fastholdelsesfleksjob efter reformen mod 22% før¹.

Fibromyalgiramte er blandt de grupper der er meget svære at få ind på arbejdsmarkedet igen, derfor er det ekstra vigtigt at sikre fastholdelse på arbejdsmarkedet for denne gruppe. Det er en investering der betaler sig i det lange løb.

Cases der illustrerer de nuværende udfordringer

For at illustrere udfordringerne ved den nuværende ordning med fastholdelsesfleksjob er her to cases. Er der ønske om flere bidrager vi selvfølgelig gerne med dem.

CASE 1

Medlem er en 37-årig kvinde med fibromyalgi som er ansat på sin arbejdsplads 37 timer ugentlig. Medlem har været ansat i 12 år. Medlem bliver deltidssygemeldt, da hun ikke længere, grundet en forværring af hendes fibromyalgi, kan klare hendes arbejdsopgaver og lange arbejdsdage.

Arbejdsgiver vil gerne fastholde medlem i et fastholdelsesfleksjob, og skal nu igennem et år forsøge at fastholde medlem under de sociale kapitler. Medlem og arbejdsgiver forsøger sig frem timetalsmæssigt, og det viser sig at medlem kan arbejde 15 timer ugentlig med en ugentlig fridag.

Ved sygedagpengenes ophør efter 22 uger overgår hele den økonomiske byrde til arbejdsgiver. Medlem kan ikke arbejde mere end max 15 timer ugentlig, og arbejdsgiver skal nu selv afholde den økonomiske

¹ SFI rapport 15:31 "Borgere i fleksjob efter reformen" – side 20

byrde for de resterende timer, hvor medlem ikke længere kan varetage hendes arbejde. Medlem bliver derfor opsagt grundet den lange dokumentationsproces på 12 måneder. Medlem som havde et arbejde og en arbejdsgiver som var interesseret i at fastholde hende, ender derfor med at overgå til offentlig forsørgelse og står uden for arbejdsmarkedet.

CASE 2

Medlem er en 47-årig kvinde med fibromyalgi. Medlem har været ansat på hendes arbejdsplads igennem 22 år. Medlem kan grundet hendes fibromyalgi ikke længere holde til hendes arbejde på 32 timer ugentlig, og arbejdsgiver forsøger at fastholde medlem under de sociale kapitler igennem 12 måneder før de kan søge om fastholdelsesfleksjob. Det viser sig under denne periode, at medlem kan arbejde 16 timer ugentlig. Efter 12 måneder søger de om fastholdelsesfleksjob, men medlem får afslag på fastholdelsesfleksjob.

Medlem bliver herefter opsagt, da hun ikke kan varetage hendes arbejde på 32 timer ugentlig og må efterfølgende søge offentlig forsørgelse. Medlem kommer efter en længerevarende periode på offentlig forsørgelse i virksomhedspraktik for at afklare hendes arbejdsevne. Afklaringen viser ligeledes, at hun kan arbejde ca. 16 timer ugentlig, og medlem ender med at blive bevilget fleksjob. Medlem er nu blevet bevilget fleksjob men står uden arbejde, da hendes tidligere arbejdsgiver ikke længere har mulighed for at ansætte hende i fleksjob. Medlem ender derfor som ledig fleksjobber og står uden for arbejdsmarkedet.

Uddybende bemærkninger i forhold til fastholdelsesfleksjob

Selvom fibromyalgien reducerer arbejdsevnen, oplever vi at størstedelen af fibromyalgiramte gerne vil ind på eller ønsker at fastholdes på arbejdsmarkedet. For selvom de har en varig nedsat funktionsevne, så vil de gerne arbejde i det omfang som de kan.

Vi har samtidig også erfaringer med, at jo tidligere man prøver at fastholde fibromyalgiramte i deres nuværende arbejde, jo længere vil de kunne være på arbejdsmarkedet. Det kan være simple foranstaltninger der kan gøre en kæmpe forskel for den fibromyalgiramte.

Fastholdelsesfleksjob er derfor en god mulighed for at støtte borgere som allerede er i job, men som ikke længere kan klare at arbejde på ordinære vilkår. Men ordningen fungerer ikke efter hensigten, når arbejdsgiverne ikke har økonomien til den lange dokumentationsproces og når arbejdsgiverne ikke kan være sikre på om kommunen bakker op om processen.

En særlig udfordring, ved den nuværende lange dokumentationsproces er at sygedagpengene, og dermed også muligheden for en evt. deltidssygemelding, ophører efter 22 uger og at hele den økonomiske risiko derefter overgår til arbejdsgiver. Konsekvensen af den øgede økonomiske byrde for arbejdsgiveren munder typisk ud i afskedigelse af borgeren.

Det er problematisk når arbejdsgiveren og den fibromyalgiramte bruger et helt arbejdsår på, at fastholde den fibromyalgiramte i sit allerede eksisterende arbejde og ikke mindst dokumentere processen og at kommunen så ikke tilkender fastholdelsesfleksjobbet og den fibromyalgiramte mister sit arbejde, og må over på offentlig forsørgelse.

Tankerne bag fastholdelsesfleksjob er rigtig fine, men på nuværende tidspunkt må vi indse at der er flere barrierer end muligheder. Der er brug for en justering, så der ikke er brug for en 12 måneder lang udredning, for at indtænke kommunerne mere i udredningsforløbet og for at se på udfordringerne med at sygedagpengene (og dermed også muligheden for en delvis sygemelding) udløber efter 22 uger. Derfor skal kravet om de 12 måneders forudgående ansættelse under de sociale kapitler afskaffes.

Øvrige fokuspunkter i forhold til evalueringen af reformen

2) En helhedsorienteret indsats

For fibromyalgiramte er det utrolig vigtigt, at der bliver lavet en helhedsorienteret indsats som tager hensyn til de skånebehov som den enkelte med fibromyalgi har. Der bør være et krav om en helhedsorienteret indsats for at hjælpe den fibromyalgiramte tilbage eller ind på arbejdsmarkedet. Vi oplever, at der bliver iværksat utrolig mange arbejdsprøvninger/ virksomhedspraktikker for de fibromyalgiramte. Behovet for at iværksætte utallige arbejdsprøvninger bør ned, og der bør være et max antal arbejdsprøvninger der skal til for at kunne afklare en fibromyalgiramt.

Mange med fibromyalgi ender i alt for lange afklaringsforløb som kan vare i helt op til 10 år eller den fibromyalgiramte kommer i indholdsløse ressourceforløb, som vi anbefaler højst må have en varighed på max 5 år, uden at der sker en videre afklaring af den fibromyalgiramtes arbejdsevne. Det bør være muligt at afklare en fibromyalgiramt inden for denne tidsramme og tage stilling til om borgeren har ret til fleksjob eller førtidspension. Derfor bør det overvejes at indføre et krav om en helhedsorienteret indsats og et max antal arbejdsprøvninger.

3) Lægeerklæringer skal tages alvorligt

Noget af det vigtigste for fibromyalgiramte er, at lægeerklæringer skal tages alvorligt i kommunernes sagsbehandling. Selv om lægeerklæringerne belyser fibromyalgiens komplekse problemstillinger og hvordan den enkelte bliver påvirket, så overhøres disse lægeerklæringer i større og større udstrækning. Når lægernes og speciallægernes ekspertviden overhøres og i stedet afløses af nye arbejdsprøvninger og nye lægeundersøgelser trækker det sagsbehandlingen i langdrag med konsekvenser for borgerens helbred, funktionsevne, deres tilknytning til arbejdsmarkedet og ikke mindst deres livskvalitet. Vi henstiller til, at lægeerklæringer ikke må tilsidesættes af kommunerne, som vi desværre oplever at det alt for ofte sker. Derfor skal lægeerklæringer tages alvorligt.

4) Modregning i pensioner under ressourceforløb

Indtægter i perioden efter visiteringen til ressourceforløb medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen, og har den fibromyalgiramte derfor indtægter i form af løbende udbetalinger fra pensionskasser trækkes disse fra i ydelsen.

Mange med fibromyalgi risikerer at gå økonomisk fallit ved at være på langvarig forsørgelse selvom de har en forsikring mod tab af erhvervsevne. En af årsagerne til dette er, at det er blevet sværere at få en førtidspension, og at vores medlemmer i stedet skal i langvarige ressourceforløb på 1-5 år hvor arbejdsevnen skal udvikles. Med den nye reform gennemgår mange fibromyalgiramte et ressourceforløb på op til 5 år, hvor de er på en ydelse der svarer til kontanthjælp før de kan få fleksjob eller førtidspension. Selv om de har forsikret sig mod tab af erhvervsevne, er forsikringen ofte værdiløs. Hvis de får penge fra en forsikring, nedsættes ydelsen fra det offentlige nemlig med nøjagtig det samme beløb grundet modregning af pensioner under ressourceforløb.

Man kan derfor få den tanke, at syge menneskers penge fra private forsikringsselskaber i stedet kun gavner kommunkassen. Derfor skal modregning af pensioner i ressourceforløb afskaffes.